

بی لشکره جنگ

محمد بشرا

بی لشکره جنگ

- بئرجان ، واگرستی ، نوشویی جنگ؟

اشك دووارة نه چوما نه بوسوج بارده ، غورصه انو گولی میان توشکه بوخورد ، زاکه بغله کوده ، همه تازا کانسه رسا ، زناکه چوم برق زیی ، همه تان ذوق کودیدی ، پیله پسر بوشوبو گابا نه جہ بجا رسر باره .

جه فرداصب کاس برارخو جنگسر دوکوده . اول چارتا داره کی صارا بی تان دو بو بوبو ، بیدگانه او شان نه بنا بوکی خو پیله پسر ، زن بدا بی ، اونه تازه خانہ بره پاکونه و زگیل و سرچوب بیدگیره ، همه وارجه ، دیجه گاجه بوشت . یک هفته جه بس داز وتبر بزه انه شانہ فجرختا ندوبو . هیمنه بی بوخاری یه ججه بوخته بام بیجیر بارده ، نفتسی بوخاری یه بیدرہ بام سر . زرفه نسخ بناکی وا هیکن نفته بس نشه .

دوسه روز بوگونشتا بیسی ، جاکونا پیدا کوده یو کروه جیر درزه بجا ، زن وزاکه مره جاکو بزه . جوبا بیدرہ بوکووسته ، بازون بوشوخوشکه نشینا نه خانہ ، هرکس خوساله برنجه ناشتسی ، او شانہ بارساله قیمت مره بیج بوفروخته . نیتہ پیله کندیله کیسام بار بوکوده بیدرہ مجد فداکی جنگ بگنسته آدما نره فادید . اونه کوروجه هونقد درزه بیج دو بوکی بتا نه خورده خورده پن شیش ما بوخورد . وختی ا کاران توما مہ یوہ دوتا ورزا کولم بیدرہ کوچصفها نه چهارشنبه بازار ، بوفروخته . بازون ، روزان باغ شوخم زنی یو ، اره کشی ، فعلگی ، بازارمچی ، چاربداری . کاس برارہ ، کره نیچی مره جنگستا ندوبوکی نه لشگرخواستی نه توپ ، توفنگ .

هشت - آبان ۵۹

مزید گدائی درت سرخط بندگی ہم زود به سلطنت رسد هر که شود گدائی تو دووارة کاس برارہ ، کخودا یه بخاطر بارده کسی اوروزا میرسوله قاوہ خانہ میان انہ پیشا کسه بوو گوفتی ایسال جنگه وستی برنج گہرانہ . هہ روزانہ می تازہ کانکا برادکنہ . ئی نفر خوایم اوپا بشہ ، حیساب کیتا به بدارہ ، کئی بخرجه تو؟! لاقل جه ا خنہ کنس بیرون ایی ، تا اکهوسی نان سوارہ بیه تو پیاده؟ عقل ناری ، گہرم بوشویی جنگه میان شہید بووئی ، کی تی زنا کوزا کانہ غمخوره ، هیچنم مگر آدم خورا به هجل درگانہ؟ طلبه شیبوره صدا کاس برارہ دووارة واخہ کوفہ . تا تازہ اوچیناستہ ، هتوکولہ به کولہ کخودا گبانہ به خاطر آوردی خیال کونہ هہ یه ، هہ گول برارہ کخودا بوکی گیلہ مردانہ ریسہ کودی بردی چاپلا زنی ، جاویدجا ویدگویی ، النم نس اونسانہ . وختی تازہ دوران فدا ، ده دوتا دیله نیتہ بوکوده بو وسی شون جنگ .

اشك انہ دونہ چوما نه پورا کوده بو . انہ خون ، خونہ خوردان دو بو . کین کین ناشتی او شہ روزا کونہ . رامیان همش جنگه فیکرا کودی ، اوپا ، و دور دوران ، خونین شہر ، آبادان ، مرزانہ سرہ نہا به پورده سر ، الن کرہ انہ رفقان ، انہ همشہ انہ هم خونان جنگستا ندریدی . کره خوشا نه دوشمنہ خونہ به شیشہ دوکودا ندریدی . کره خوشا نه خونہ اینقلابرہ فدا ندریدی . وختی بخانہ فارسہ ، انہ چوم هیچین بسورخه خون . شب کی خواستیدی جفان بوخوسید اشانہ ماجی بدا ، بوبکسه ، پول فدا . پیلہ پسرہ کی سینزده سال داشتی سفارش بوکوده خومارہ غمہ بوخوره ، درزه بجہ خرمنکب بزنہ ، بوکوبہ زناکه بیس پنجا تومون فداکی انہ هہ یه توشکا زنه پول بو .

صوبہ نمازہ کی بخوانده ، برادکنہ . بوشو کسی شیش تازا کہ مره خوره دا و طلبا نه معرفی بوکونہ . جہ خوشکہ رود پیا ده بوکووستہ تالشته نیشا ، اما انہ جواب بدا ئیدی هله تاجوانان نیساتیدی و جنگہ رہ کس کسه ایشکوبہ مره پسا زئیدی ، وسی صبربوکو . ئی ، وسی بشی ، بازم بجا ربکاری . هرچی زارہ زیبیل بزه ، خوگولی پوستا بیدگفته ، هیکن انہ گبا گوش ندا . دبلخوری مره واگرستہ . خستہ بوہ نیچی کی خوشم ناستی چہ انہ دیلا موشتہ کودہ داشتی ، فیکر کودی چوتوتانہ جنگ نوشو بجنگہ!

بخانہ کی فارسہ زنا ی زانو کفہ گیلته ایوانہ سرنیشته بوہ ، زاکان انی دور . تا او شانہ چوم کاس برارہ واکنہ ، خوشکہ بوستیدی . بازون جہ همه کوچیکترہ زاکان بودووستہ کاس برارہ پایہ بغلا کودہ یونوقہ مره دادبزہ .

نفا مستہ بو . اما محرم ، کاس برارہ درده دیلہ دونیولا فورسنہ . تازہ زاکانہ مار بدانستہ کی کاس برار خویاہ بشفہ جنگ ، انہ خوف اوسا ده ، دعوا بیدگفته ، خو برار انہ فیتادا کاس برارہ جان تاوہ دا . کخدا یه دس به دامن بوبو ، ایفاقی نوکودہ . جہادہ عشق کاس برارہ دیل دکنہ بو . اما هله رادکنگفته بوہ ، تا او روزاکی بوشو تازہ .

اوروزا کی شوندوبویا زارہ سر ، هله باز م ناستی چی وابوکونہ . مجده پیش وختی فارسہ ، تازہ به میدان باموبو . ئی تا گوشه بی نیشته پابروس آتسه زہ . شمره خودالمنت بوکود کسرا حضرتہ عباسہ مره توکا پرا دو بو . انسره امان نہ بارده بوکی ایمامہ نس بکسه ، بشہ یزیدہ سر!

نفا مستہ چی ره هو دیچ دیچہ گریہ میان کخودا حرفان انہ بخاطر بامو: "ری کاس برارہ ، دیوانہ بویی مگم؟ خویایی بیچی جنگ چی بوکونی؟ انہمہ اینقلا به میان تی سرہ جانہ بزه بی ، اللہ اکبر بوگوفتی، پیاده روی بوکودی ، نیجگرہ بزه بی ، او گوربہ گور بوشو ، جمهوری ایلامی باموہ تی ره چی بو بو . سته؟ جقرزکی همہ چی گیرانہ بوہ ، تی زیندگی توشکہ بوخوردہ ؟ جقرزکی ننانستی نیتہ اللہ واگردان بیرهن تی زن وتی زاکانہ رہ بی هینی؟ اخر چی رہ تی کلہ عقل دینہ ، مره ترہ چی به ا کاران؟ تو هله ننانی تی سر پورہ توفنگہ مرہ خب فوداری ، خویایی بیچی خر مشہر چی بوکونی؟ حضرتہ عباسہ صداکی اوکوش داشتی و ادمہ دیلا نیشتی انہ جہ خیال بیرون بارده

"ای شمر بہ تن تا کہ سروجان دارم از بہر نثار رہ جانان دارم این نیست مروت کہ من از بہر یزید سر از قدم شاه جهان بردارم بد نام مکن نزد نکونامانم من ہمسر و ہم چشم فراوان دارم شو دور ز مدنظرم ای گمراہ ورنہ سرت از قلعہ تن بر دارم

گریہ خلقہ رو بیدرہ بو . ہیته چوم بی اشك ، ہیته دیل نشکفته ، ہیته دهن بی نارہ نماستہ بو . حضرتہ عباسہ صدا عینہ آتہ ، آدمہ دیلا سو جانہ بی . عجب آدمائی بیداوشان! اونہمہ دوشمن ، اونہمہ تشنگی ، بازم سرفروز ناوردہ بیدہ ، بازم بجنگستہ بیدہ ، بازم خوشا نه خونتا فوکونی بیدہ ، دووارة شمرہ صدا کاس برارہ اوپرکانہ

"شمر منم کہ کردہ ام وردن زبان ثنای تو جورہمہ جہان نیاں میکشم از برای تو گاہ میان لشکرم ، گاہ بہ پشت خیمہ اینہمہ نقش میزنم در طلب رضای تو

بیج کی بوجور باموہ زنا ی بہ واکنہ بو . زاکانہ جانہ سوسہ پیل زخمہ کودہ بو . کورنسد اسب شونہ آمونہ مره لاغرہ بوستہ بوہ ، خوشم نہ جان ناشتی . درزانہ کی کروج بزه بیدی همہ تا نیتہ راحتہ نفس بکفہ بیدی . شیش ما اشانہ رحمت کشین و عمرخ فوکودن ، جان کنش ، تا پنا دچم بہ گیل دکنتنہ ، افتاب و اوارش و بادہ غمہ خوردن ، نذری دارہ دخیل دوستن تی طرف ، نس تذگی وشیرہ نیم شیرہ مره ساختن ، اشانہ آبہ بہ لب بارده بو . هہ کی ده سخته کار توما مہ بوستہ بوہ شاستی پا درازہ کودن ، حمام شون ، درزه بجہ خورده خورده خرمنکب زئن ، کووستن واپولہ کودن .

کاس برارہ ، سی سال جہ خوچهل سال عمرہ ، چی اووختان کی پترہ مره نیجا نیسا بوہ چی بیست سال ا طرف کی زن بیدرہ بوو دشتہ زمینہ خانہ بساختہ بوہ ، هن انہ کاربو . الانم شیش تا زاکہ مرہ ، هیچین جہ پور دووی ، چوموش پارا کودی . هر سال خودا خودا گوفتنہ مرہ ، خانہ خرچیہ چوکا چوک آوردی ، قناعت کودی ، سبزی کویی کاشتی ، دو خفیز هیندوانہ باغ درآمد و ہ تا گاب زیجہ شیر و ماست و بجہ پولہ مرہ ، هر جوری بو ا پاییز تا او پاییز ، زیندگی کوکی نیتہ لقمہ خوردی ، ده تا لقمہ شوکر کودی . تازہ اگر کسہ کوتا بار دیبی ، شوپی انہ اونہ رہ باغ شوخم زنی ، هیمنہ وارچینی ، تختہ بوری میان اره کشی ، چاربداری ، بازارمچی ، هرچی کی پیش بامویی .

تازہ بندہ یه خودا بجہ بوجور بارده بیسی کرا نیتہ راحتہ نفس کین دو بوہ ، جنگ بوبوستہ . تا چوم دیجه وا کودہ نفت ، نمک ، قند ، چایی همہ چی یه دوکانداران ، جا بیدایی ، گیرانی باموہ خرمنکبہرہ گازل کب بامو .

مجده میان گفتیدی کی هرکس تانہ وسی بشہ جنگ ، خدارہ ، دینرہ ، وطنرہ ، کافرانہ مره بجنگہ . بازارہ سر ، گیلہ مردانہ گازہ کونہ مزہ شوبو کی ایسال بیج گیرانہ بیہ ، هیکن درزه بجہ اگرگم گازل بدا شتیبی خرمنکب نزه بی . هیکنہ کوروجه جہ درزه بیج بی جیرنا مویی .

کاس برار جہ وختی کی جنگ بوبوستہ بو ، خو مره بجنگستہ بوہ ، ایمامہ گبہ گوشا دا بو . چیوسی بوکودہ بی ، زن وشیش تازا کہ وهشتہ بی بوشویی یا بشایی؟ روزان پلا موشتہ انی گولی جہ بی - جیر نوشویی ، رادیوکی گوش دایی ، جنگه خبرا ایشتا وستی کی جوانان ہی شہید بوستیدی ، انہ دیل او میراستی . محرم کی باموہ ، کاس برار آتہ سر نیشته بوہ ، زنا ی هرچی خواستی بغامہ چی رہ کاس برارہ ، اروورو بوبوستہ ، هیچی